

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 500 Lei

Redactor: Pr. T. CIURUȘ

Redacția și Administrația
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

Omagiu I. P. S. Părinte Mitropolit Nicolae.

Cuvânt de recunoștință la vârsta de 60 ani.

În ziua de 27 Aprilie c., I. P. S. Mitropolit Nicolae împlinește respectabila vârstă de 60 ani de viață. Este un pas de viață care, între alte împrejurări mai fericite, ar fi luat proporții de mărețe manifestații pentru bucuria de a-L vedea deplin sănătos, în fruntea Mitropoliei Ardealului.

Cu toată vitregia vremilor, ne oprim sfioși din mersul nostru și dăm expresiune vie sentimentului de bucurie, că Dumnezeu ne-a trimis pe scaunul marelui Șaguna, un om providențial. Această menire înaltă, o evidențiază tocmai zilele de mari frământări ce trăim.

Răsărit în ținuturile românești ale Bistriții, de unde au pornit o serie întreagă de Vlădici pentru a creia mărețe înfăptuiri în viața Bisericii și Neamului nostru, Inalt Prea Sfințitul Părinte Nicolae vine să desăvârșească șiragul acestor ierarhi, prin înalte realizări isvorâte dintr-o convingătoare credință *preoțească și cărturărească*.

Încă în tinerețe se dovedește „un suflet mare, deschis pentru însemnătatea divină a vieții”. Ca profesor de teologie se afirmă omul providențial menit să trezească preoțimea ardeleană la o viață mai înaltă preoțească. Conștiința de ceea ce vrea, pornește lupta pentru formarea preotului pe temelia celor două coloane hrisostomice *credința și știința*, ca apoi acest preot să fie propovăduitorul și conducătorul poporului de „legea românească”.

Tăria credinței în putința renașterii unei vieți demne de viitorul nostru, L-a ridicat în fruntea Mitropoliei. Suflet mare și mai presus de toate *preot* ce știe prețui valoarea acestei divine chemări, cheamă trecutul ca pe acesta să zidească viitorul.

Dela nemuritorul ierarh Andrei Șaguna și până în zilele păstoriei Inalt Prea Sfințitului Părinte Nicolae, Mitropolia Ardealului nu a simțit cu atâta putere, sufletul de viață preoțească și românească. Rând pe rând a ridicat preoțimea la demnitatea chemării sale, a creiat o nouă viață duhovnicească în popor, a pornit, pe un plan înalt viața mănăstirească și a format din centrul mitropoliei, un focar de cultură teologică de unde gândirea ortodoxă și națională împrăștie cu belșug cele mai curate realizări.

Dar ceea ce ridică providențiala personalitate a Inalt Prea Sfințitului Sale, este luminata credință și dârza voință pentru apărarea moștenirii șaguniene: *autonomia bisericăscă*. Nu dintr'un spirit de controversă între Bi-

serică și Stat, ci din concepția creștină a Bisericii ca așezământ dumnezeesc, și-a făurit în viață din acest principiu un ideal. În cadrul acestui ideal, câte momente istorice nu a creiat și câte izbâzi nu a cules!

Este încă proaspăt în memorie omagiul pe care Biserica și Neamul i-L-a adus cu pilejul celor douăzeci de ani de vrednică Arhipăstorie. Volumul omagial, neîntrecut până în prezent în măreție și cuprins, este cea mai deplină mărturie a unei binemeritate recunoștințe pentru munca uriașă pusă în slujba Bisericii și Neamului.

Dar tot atât de drept este să constatăm, că personalitatea I. P. S. Sale știe să se afirme ca un genial prevăzător al viitorului. Călăuzit de moștenirea părintească, iubirea legii românești, știe să domine cele mai critice momente și să deschidă zări luminoase. Din această tainică putere a răsărit lupta de apărare a Neamului prin Biserică, în sânul fraților rămași dincolo de noile rânduri hotarnice, chiar cu jertfirea celui mai iubit fiu sufletesc, care este P. S. Părinte Episcop Nicolae Colan. Câtă valoare istorică nu pre-

zintă hotărârea dârza pornită pentru rămânerea la locul său a fiecărui slujitor al Altarului. Numai sufletele mari știu să se ridice peste năvala greutăților vieții. Vom pomeni și mărețta inițiativă a misiunii istorice în părțile Basarabiei desrobite, ca icoana Ierarhului luminat să fie și mai definită.

A-i aduce astăzi, când prăznuiește frumoasa vârstă de 60 ani, omagiul nostru respectuos, mărturisind bucuria curată de a-L vedea ca pe cel mai vrednic și luminat Ierarh, înseamnă nu numai o plăcută datorie de conștiință românească ci și mărturia vie a devotamentului ce-i păstrăm noi fii duhovnicești din Vicariatul de Alba-Iulia, pentru părinteasca purtare de grijă.

Și când cerul senin va fi luminat de soarele strălucitor, atunci dorim ca Inalt Prea Sfințitul Părinte Mitropolit Nicolae, să cheme din nou Biserica neamului la mărire.

Aceasta-i așteptarea noastră și credem tare, că Dumnezeu ne va învrednici să o vedem împlinită!

Cu această credință rugăm pe bunul Dumnezeu, să-i dea sănătate întru mulți ani.

„Renașterea“

Evangelia

Ioan c. 4, sth. 5-42.

Scena dela fântâna lui Iacob, unde Mântuitorul intră în vorbă cu femeia samarineancă, ne încredințează în chip vădit despre „apa cea vie” a învățăturii Sale, din care gustând cineva nu va înseta iarăș.

Să ne lămurim împrejurările între cari are loc convorbirea cu femeia, dar mai ales să pătrundem starea ei sufletească în momentul întâlnirii cu Domnul, Nimic comun. „Cum tu, Iudeu fiind, ceri să bei dela mine, care sunt samarineancă?”, este răspunsul unei deplin încredințate convingere, că credința Iudeilor și a Samarinenilor est atât de diferită, încât nici în cele mai mici amănunte ale traiului zilnic, nu se pot apropia.

Și cu toate aceste considerații, Iisus trezește în sufletul acestei femei credința vie, lucrătoare, că El are „apa cea vie” și pe care sufletul ei păcătos o dorește. Mare și nețărâmurită a fost bucuria ei sufletească când Domnul o încredințează, că: „Duh este Dumnezeu și cei ce se închină lui cu duhul și cu adevărul se cade să i-se închine”.

Această „închinare” lui Dumnezeu în duh și adevăr, trece peste marginile despărțitoare ale Iudeilor și Samarinenilor, fiind menită oricărui suflet omeneșc, drept legătură firească între creatură și Creator, și astfel deșteaptă în femeie sentimentul unei desăvârșite săturări în viața credinții ei. Nu mai simte seica sufletească în „închinarea” pe muntele lor, căci ea a beut din învățătura Domnului, ce satură pe tot omul din lume.

„Cuvintele mele sunt duh și viață” (Ioan 6, 64) cari nu se judecă după înțelegerea omenească, ci după adevărul

dumnezeiesc. A împlini poruncile lui Dumnezeu în acest înțeles, însemnează a da adevărata „închinare” Domnului.

Lumea însă obicinuește a asculta mai bucuroș de poftele trupului, decât a umbla pe căile Domnului. Ea imbie omului bunătăți multe, dar irecătore, Dumnezeu însă făgăduiește bunătăți vecinice și inima stă împetrită, nevrând să-le caute. Pentru un folos de nimic omul înconjoară lumea, iar pentru viața de veci abia orea cineva să facă un pas.

Deci caută ca nimic din ce faci să nu-ți pară mai de preț, decât mântuirea. Să nu ai pe Dumnezeu mult și des în gură, dar puțin în inimă. Ci învață să disprețuești ceace trece și să iubești ceea ce este vecinic, uită plăcerile trecătoare ale lumii, bogăția, mândria, beția, frumuseța și altele și caută împărăția lui Dumnezeu.

Celce va urma acestor îndemnuri mântuitoare, aduce „închinare” Domnului în „duh și adevăr”. Sufletul lui aude ce grăește Duhul adevărului, care spune: „Fă ce este plăcut înaintea mea și fii fără prihană” (Fac. XVII, 1).

Femeia samarineancă s'a împrednicit a cunoaște că „închinarea” adevărată se aduce lui Dumnezeu nu pe muntele lor ci „în duh și adevăr”.

Dar tu suflete înțelegi oare, că toate cugetările, faptele și pornirile, trebuie să fie îngredite în duhul și adevărul lui Dumnezeu?

Acolo unde „calea, adevărul și viața”, sunt poruncile Domnului, iar creștinul merge într-adevăr (III Ioan 4); acolo sufletul a aflat „apa cea vie” a vieții, pe care nu va părăsi nici odată.

Pr. T. Ciuruș

Vizita I. P. S. Părinte Mitropolit Nicolae, la Spitalul militar din Alba-Iulia

In ziua de 20 Aprilie 1942, I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, din Sibiu, fiind în trecere prin Alba-Iulia, a binevoit să cerceteze ostașii răniți și adăpostiți în Spitalul militar din Alba-Iulia. I. P. Sfințitul Părinte Nicolae, a fost însoțit de P. C. Părinte protopop Al. Baba, președintele Vicariatului și de P. C. prot. Ieronim Grovu, consilier.

La intrarea în saloanele Spitalului, înalții oaspeți au fost întâmpinați de Dl medic major Igna, un distins doctor și vrednic ostaș, conducătorul Spitalului și de Dna colonel Codarcea, membră a Societății „Crucea roșie” și devotată purtătoare de grijă a răniților.

I. P. S. Mitropolitul Ni-

colae a trecut apoi rând pe rând în toate saloanele, curate și igienic amenajate, și a stat de vorbă cu fiecare rănit, turnând în sufletul lor mângăere și nădejde în puterea bunului Dumnezeu. A binecuvântat ostașii și le-a împărțit cărți de rugăciuni și cruciulițe.

Această vizită a fost cu adevărat o părintească dovadă pentru dragostea ce poartă în suflet înaltul Ierarh, celor mai scumpei fii ai țării iar rezultatul ei covârșește toată închipuirea ce ne-o putem face, despre urmele scrise în sufletele acestor eroi. Cuvântul de lubre și jertfă pentru Patrie, rostit de I. P. S. Sa, a fost un testament de nealtat.

Bucuria Invierii la Rușii Pravoslavnici Sfintele Paști 1942

Paștile în Rusia, da, azi noapte la slujba Invierii am trăit ceva din fiorul bucuriei de Paști al ortodoxiei rusești. Norodul a venit în număr mare la miez de noapte și în desăvârșită linișce a ascultat sfânta slujbă săvârșită în limba română. Ostașii erau de față într-un careu impunător, în frunte cu ofițerii, peste unanimitate. La intervale potrivite „Hristos a înviat”, cântat cu putere de sutele de ostași a impresionat mult populația civilă, martoră tăcută. Doar unii din civili cuprinși de valul cântării de biruință a ostașilor fredonau și ei melodia și îngăimau cuvintele românești. La ora 1.30 slujba Invierii s'a sfârșit, ostașilor prezenți le-am împărțit „Paști” după obiceiul din Ardeal, iar după câteva cuvinte de creștinească urare în cari am subliniat situația deosebită în care se află oșărea română s'a dat semnalul pentru întoarcerea în cantonamente. — Deacum începea praznicul localnicilor. M'am adresat lor cu cuvintele în limba slavonă: „Hristos voskrese”, instantaneu și cu multă bucurie au răspuns: „Voitinu voskrese”. Au cântat apoi de trei ori cântecul Invierii, cu toată însuflețirea. Impresionanți a fost tabloul pe care-l înfățișa adunarea lor. Totul alcătuia un cerc mare, însirindu-se astfel familie după familie. Înaintea fiecărui grup familiar era așezat un coș mare cu bunătăți de Paști: cozonac, ouă roșii, ună, sare etc., iar deasupra fiecărui coș ardeau atâtea lumânări câți membrii vii erau în familie.

După cântarea „Hristos voskrese”, s'a făcut liniște, cercul impresionant al celor peste unanimitate de credincioși, adăpostind coșurile cu lumânările aprinse era atent la slujba Aghiasmei de Paști. Este o datină rusească pe care am împlinit-o și subsemnatul pentru a nu rupe astfel vechile tradiții creștinești care au fost suspendate doar pe o vreme de stăpânirea bolșevică. După Aghiasmă așteptau cu toții stropirea cu apă sfințită a coșurilor cu bunătăți. Partea mișcătoare a praznicului începe abia acum. Pornind cu căldura la stropirea bunătăților salutăm fiecare familie cu „Hristos voskrese” și stropiam îmbelșugat coșurile cerând binecuvântarea cerului peste pinoasele ce cuprindeau. — Decodată o seamă din cei de față s'au reunit, cercul imens nesuferind nimic prin aceasta, și au pornit un toreni de cântare. Credincioși din cei mai bătrâni în majoritate femei, alcătuiseră un cor și au început a cânta rând pe rând tot „canonul Paștilor” de-arostul. Corul avea conducerea iar ceilalți luau și ei parte la cântare.

Dar cântau cu o anumită exaltare, era un fel de explozie de veselie după o încătușare supărătoare și acum cân-

tau eliberarea cu o bucurie negrăită. La strălucirea palidă a lumânărilor, vedeai fețe aureolate de un nimb din altă lume, trecute oarecum în extaz, care stăpânite de mistică bucurie se cufundau în cântece de slavă pentru Hristos, mirale iubit, care prin Invierea sa din morți, a revărsat afăta lumină și atâtea cerească mângăere în sufletele credincioase.

★

Iată bucuria pascală a ortodoxiei rusești am văzut-o acum în noaptea Invierii cu ochii noștri, întocmai cum a fost arătată de marii teologi ruși refugiați în Apus, Bulgakov și Arsenieff.

Involuntar am făcut comparația între acest suvoi năvalnic de bucurie și între felul praznicului Invierii din Ardeal. Este o mare deosebire în această privință. De mărțitul praznic al Invierii Domnului Hristos există și la noi o bucurie, dar această bucurie în inima ardeleanului este mult mai potolită decât în sufletul slav. Fără să văd pe creștinii dintr'un sat de pe Mureș sau de pe Târnave: în stratele lor din biserica modestă ei sunt liniștiți, au lumini aprinse în mâni și în ochii sufletului: murmură încet după cântărea cântărilor Paștelui dar la toată bucuria Invierii asistă numai, văd cum se petrece, dar nu se lasă răpiți de ea, nici nu sorb până la extaz din „beutura cea nouă” și plină de vrajă a veseliei cerești, pricinuite de Invierea lui Hristos.

★

Unii din ostașii noștri, în convorbirile avute mai târziu mi-au arătat că au fost adânc impresionați, că cele petrecute în noaptea Invierii l-au zidit mult: credința poporului ucrainean i-a uimit și amintirea acestor Paști va rămâne multă vreme vie în sufletul lor.

★

La fel au mărturisit și unii din Domnii ofițeri rămași de față. Concluzia logică din cele petrecute e îmbucurătoare. Dacă un popor după 25 ani de stăpânire bolșevică știe să se manifesteze în felul acesta, însemnează că Hristos cel înviat a treia zi, este o realitate vie în mijlocul vieții omenești și credința în acest Hristos nu poate fi clătinată ușor din inimă, nici chiar de un regim diavolesc cum a fost cel sovietic. Peste valurile înviforate ale răutății omenești și ale meșteșugirilor drăcești, Hristos guvernează în lume și povățuește spre adevărata lor împlinire destinele noroadelor.

Preot. Căpt. Secaș Gh.

SECTELE

În era primitivă, când creștinismul era în fașe, ereziile, în felul lor de a se impune prin negație, au influențat în parte conturarea învățaturii Bisericii creștine, pentru-ce și Apostolul Pavel a accentuat necesitatea eresurilor, în ep. către Cor. cap. 11 v. 19: „căci trebuie să fie între voi cresuri, ca să iasă la lumină cei lămurii”.

În primele opt veacuri, începând cu arianismul și până la iconoclaști, Biserica creștină a luptat neîntrerupt cu ereziile și aceasta luptă spirituală s'a sfârșit abea cu încheierea ultimului capitol din istoria dogmelor Bisericii creștine. Rotunjându-se definitiv învățătura Bisericii, influența eresurilor a căzut de la sine, deoarece nu mai avusesse ce ataca sau nega: iar Biserica formulându-și învățătura sa mântuitoare pentru veacuri, a devenit atât de puternică încât nici porțile iadului nu o va birui pe ea, și orice încercare din partea sectelor este zadarnică.

Se naște întrebarea: ce poate justifica prezența sectelor în mijlocul enoriașilor, dacă Biserica, ca instituție divină, a devenit ca o cetate inexpugnabilă, față de oricare atac din partea vrăjmașilor?

Sectele de azi într'u nimic nu se aseamănă celor din trecut, și departe de a avea un rol educativ, urmăresc scopuri comerciale, de aceea toți mercenarii s'au folosit de abinelea de ele; iar ținta lor principală este uzurparea și distrugerea autorității de stat. Dar fiindcă Statul prezintă un teren mai puțin prielnic pentru punerea în practică a planului lor diabolic se aciuiază pe terenul, mai mult ospitalier, al Bisericii și aici la adăpostul libertății conștiinței își țese planurile cele mai îndrăznețe, atacând ideile care sunt comune atât Bisericii cât și Statului și cu astfel de intenții subversive, fac incursiuni asupra Statului, iar când sunt surprinse în câmpănie sunt deferite Parchetului.

Câte procese de felul acesta nu cunoaștem din dosarele Tribunalului Militar, pentru ostașii cari nu vor să depună jurământ: să pună mâna pe armă; refuză să plece pe câmpul de luptă sau să facă instrucție Sâmbăta. Toate acestea acte sunt atentate împotriva autorității de Stat și îndem-

nuri la nesupunere, care este rădăcina tuturor relelor.

Ereziile inițiază sectele, sectele dau naștere comunismului; iar comunismul produce toate vânturile anarhiei care distruge viața pașnică a popoarelor. Comunismul din Țara pravoslavă a dat proporții flagelului de azi, încât coaliția tuturor popoarelor creștine abea vor repune anarhia deslănțuită.

Și când ostașii Români, cu icoana Maicii-Domnului și cu cruciulița în sân își dau viața lor tribut pe altarul Patriei, aici acasă sămănătorii de neghină dau târcoale pe la familiile obidite și orfane pentru a le oferi otrava desbinării și nesupunerii către autoritate

Pr. V. Șeuleanu

IONEL ORDEAN

Cu inima înfrântă de durere, cu trupul istovit de plânsul sbuciumat o mamă și-a petrecut spre lăcașul de veci pe cel mai iubit și drag fiu al ei.

Eminentul absolvent al Liceului Militar din Târgu-Mureș Ionel Ordean din comuna Cricău, după ce și luase cu strălucire examenul de bacalaureat a fost trimis tocmai pentru meritele sale excepționale la Școala Militară de artilerie din Eberswalde-Berlin, împreună cu alți elevi, floarea Liceului Militar din țară pentru specializare în studiu.

Sourtea însă i-a fost vitregă, deoarece cu toată grija primită, în ziua de 25 Martie 1942, moare sub operație departe de pământul Țării sale dragi și de mama sa iubită. Vestea morții sale a sguudit puternic, nu numai pe cei apropiați ai lui, ci pe toți cei ce l-au cunoscut și iubit.

La dorința mamei sale, corpul neînsuflețit a luat drumul spre țară pentru a fi îngropat în cimitirul din Cricău, lângă iubitul său tată.

Vineri, 10 Aprilie a. e. vagonul ce aducea într'nsul sicriul cu corpul neînsuflețit, al tânărului ostaș Ionel Ordean, a sosit în gara Alba-Iulia.

O tăcere mormântală a cuprins sufletele tuturor celor ce așteptau pe peron, care apoi s'a transformat deodată într'o jale sguduitoare și un plâns sfâșietor, când mama lui s'a aruncat în vagon, deasupra sicriului, sărutându-l.

În gara Alba-Iulia a fost întâmpinat de către autoritățile militare și civile, împreună cu o delegație din partea Germaniei.

ECTENIE

de Florea Dumbravă

Stăpâne

nu-ți cer

să-mi dai

lăcaș în cer;

nici pe pământ

belșug de pâne

nu-ți cer Stăpâne

Nici mila ta nu ți-o implor,

ca să-mi dai inger păzitor

sufletului și trupului netrebnic,

căci nu sunt vrednic!

Nici păgânești dorinți

nu-mi biciuesc tâmpilele ferbinți,

ca să-ți cer să-mi scoți

vre-o comoară

în cate,

Ci, fă Doamne,

să mă doară

ranele tale!

sista la această ceremonie tristă. Nu plânge mamă, căci fiul tău nu e mort ci doarme, a spus P. C. Sa, arătând că prin iscusință, prin meritele sale, prin întreaga sa purtare, prin viața sa de ostaș, prieren și fiu al Bisericii, va trăi vecinic în amintirea tuturor.

Din partea Bisericii gr. catolice a vorbit C. Pr. Ioan Cioara, din partea Corpului didactic d-l director Ioan Racu, din partea prietenilor și a consătenilor d-l Gruiță Victor enumerând câteva fapte din viața decedatului, în așa chip încât am mai trăit par'că un moment din cele din trecut în preajma lui. După ce s'au terminat cuvântările cortegiul în frunte cu muzica militară s'a îndreptat spre cimitir.

În cimitir r-l Lt. Klouk, în calitate de delegat al Armatei Germane, a depus o coroană de flori pe mormântul tânărului camarad după care a vorbit d-l Maior Tincu ca delegat

Dormi în pace prieten drag, cei ce te iubesc se vor ruga pururea pentru tine.

Pr. Fl. Geomolean

A murit Dr. Remus Furdui

Cu mult regret aflăm dureroasa veste, că avocatul Dr. Remus Furdui, din Câmpeni, și membru al Adunării noastre eparhiale, a încetat din viață în ziua de 10 Aprilie 1942.

Adormitul în Domnul moare în vârstă de abia 54 ani de viață și lasă unanime regrete, în sufletele celor ce l-au cunoscut.

Crescut din copilărie în dragostea de „legea românească“, după ce ajunge în viața publică profesază advocatura în Câmpeni. Această împrejurare a folosit-o însă nu pentru exploatarea mulțimii, ci pentru a fi apărătorul dârz și ne'nfricat al moșilor lui dragi. Atât în vremea vitregilor timpuri, cât și'n zilele libertății dorite, pentru cari mult a luptat și suferit, s'a dovedit un bun român și creștin.

Simpatia cu care a fost înconjurat și apreciat de toți cunoscuții, l-a onorat cu încredințarea de-a fi membru al Adunării noastre eparhiale, în repețite rânduri. Biserica pierde într'ânsul un distins fiu și'n special Vicariatul nostru un colaborator, fiind membru în Consiliul plenar vicarial.

Dumnezeu să-l odihnească cu aleșii săi.

BIBLIOGRAFIE

I. P. S. Patriarh Nicodim: „Viața și Operile sf. Apostol Pavel”, după F. W. Farrar. 640 p. Tiparul „Editura Sf. Mănăstiri Neamțu”. 1941. Prețul 250 Lei.

În șiragul bogat de lucrări ce împodobește literatura noastră teologică, cu scrisul marilor gânditori creștini contemporani, avem bucuria de-a înșira și „Viața și Operile Sf. Apostol Pavel”, după F. W. Farrar.

Autorul acestei monumentale opere este același care ne-a dăruit din condeiul său măiestru între altele: „Viața și operele Sf. Părinți și învățători ai Bisericii”, trei volume; „Primele zile ale Creștinismului”, alte trei volume și pe cari I. P. S. Patriarh Nicodim, le-a tradus și tipărit.

Lucrarea de care ne ocupăm acum, este o complectare a celor amintite și vasia ei dezvoltare arată personalitatea uriașă a marelui Apostol al neamurilor. Într'adevăr pentru tot ceea ce reprezintă Sf. Apostol Pavel în istoria creștinismului, nicăiri în lucrările apărute până acum, nu aflăm o expunere demnă de acest mare Apostol. Și în lumina acestor constatări, valoarea traducerii își justifică pe deplin prezența ei în literatura teologică românească.

Avem și noi lucrări cari vorbesc într'un chip strălucitor despre Sf. Apostol Pavel, dar după spusele altor personalități bisericesti, putem zice că pe F. W. Farrar încă nimeni nu l-a întrecut. Întreaga literatură străină care a căutat să desprindă figura marelui Apostol, n'a reușit să-l prezinte într'un chip atât de natural ca și autorul nostru. Unii au văzut în el pe marele adversar al iudaismului și de aici pretinsa luptă dintre „Petrinism” și „Paulinism”. Alții îl fac iudaizatorul creștinismului.

F. W. Farrar însă vine să prindă în pânza tuturor împrejurărilor de viață ale Apostolului, figura reală și naturală. Habotnic ascultător al legii vechi și convertit în chip miraculos de Mântuitorul, Apostolul Pavel predică neamurilor pe Iisus Hristos, același care este predicat și de ceilalți apostoli. Evanghelia vestită de Pavel nu diferă de a lui Petru, Iacov sau Ioan ci doar zelul și temperamentul este deosebit. Gândul, că urgia purtată împotriva lui Hristos nu va fi în stare să-o răscumperă prin dragostea ce i-o pur-

ta după calea Damascului, l-a făcut să fie ncostoitul propovăduitor al creștinismului integral și bine definit.

Citiți această lucrare, rămâi cu sufletul plin de admirație pentru marele Apostol al neamurilor și aștepti ca traducătorul să-ți îmbie și partea a doua a lucrării ce vorbește despre călătoria a doua până la sfârșitul martiric al Apostolului, fapt ce în curând I. P. S. Patriarh Nicodim, îl va realiza.

Biserica noastră este mândră de lucrarea măreață săvârșită de I. P. S. Patriarh Nicodim, mai ales în împrejurările de acum. Bunul Dumnezeu să-i dea sănătate ca să poată termina cu bine, întreg programul de traduceri ce are de gând să ne dea.

★

„Un cititor al românismului dela miază-noapte: *Episcopul Nicolae Ivan*”, de prof. I. Mateiu, președintele F. O. R.-ului Biblioteca Asociației Miricilor Frăția Ortodoxă Română (F. O. R.), Cluj-Brașov. Nr. 21. Prețul, 10 Lei.

D-l profesor Ion Mateiu, distinsul Președinte al F. O. R.-ului continuă și în împrejurările actuale, să mențină aprinsă flacăra puternicei asociații F. O. R. Broșura de față este un puternic indiciu pentru a aprecia stăruința D-Sale întru tradiționala activitate ce se desfășura sub auspiciile F. O. R.-ului la Cluj.

Revocarea providențială figurii a marelui Episcop Nicolae Ivan, la fel este cea mai potrivită cale de întărirea conștiinței noastre naționale.

Factorul spiritual, prin credința creștinească conerescută cu însăși firea națională, s'a afirmat în Biserica românească, care a făurit conștiința națională. Iar meritul Bisericii s'a făurit prin ierarhii noștri străluciți, între cari cu bună dreptate înșiră pe cititorul *Nicolae Ivan*.

Într'un cadru bine definit, se proiectează calitățile marelui ierarh precum și aportul adus în slujba Bisericii și a Neamului, prin creațiile sale ce astăzi servesc drept temelii de nebiruit, pentru viața fraților noștri.

La sfârșit reproduce Testamentul Episcopului Nicolae Ivan, care poate servi drept model de slujire pentru binele obștesc, chiar și după moarte.

Broșura este tipărirea conferinței rostite de autor, la postul de Radio în ziua de 28 Septembrie 1941. Este o lectură convingătoare și actuală.

INFORMAȚIUNI

Adunarea Eparhială a Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu, și-a ținut ședințele în zilele de 12 și 13 Aprilie, în Sibiu.

Deschiderea sesiunii s'a făcut Duminică la ora 11 a. m. în catedrala din Sibiu, după sfânta Liturghie arhierescă slujită de I. P. S. Mitropolit Nicolae cu mare sobor de preoți. În cuvântul de deschidere, I. P. Sf. Părinte Mitropolit Nicolae prezintă semnificativa însemnătate a învierii și a războiului, precum și rolul Bisericii și a preoțimii în acțiunea de conservare a neamului.

Urmează apoi rapoartele celor trei secțiuni ale Consiliului Arhiepiscopesc, prezentate de raportori și cari au provocat discuții în jurul problemelor actuale bisericesti și naționale, ca problema repausului Duminicii, a sectelor, a educației bune a elevilor din școlile secundare, a clădirii unui edificiu pe seama Școlii normale de fete.

★

Alegere de consilier arhiepiscopesc. Adunarea Eparhială din Sibiu, a ales de consilier pe C. pâr. Căpitan Gh. Secaș, din Alba Iulia, în locul I. P. C. Sale Arhim. Teodor Scorobet, avansat în postul de vicar.

Transmitem noului consilier sincerile noastre felicitări și-i dorim să cinstească cu vrednicie încrederea de care s'a bucurat pentru noua misiune încredințată, așa cum și până acum a știut să slujească cu râvnă Biserica și Neamul.

★

Crimele comuniștilor în

Lituania. După noua statistică a celor deportați după vârstă și profesii se constată, că bolșevicii au deportat și 1297 copii mei și 2122 copii de școală. Dintre aceștia foarte puțini au fost găsiți și readuși în patrie. Dela sate au fost deportați 5381 femei și bărbați. Întreprinderile economice și industriale au pierdut 4379 lucrători, iar întreprinderile comerciale au fost lipsite de 943 proprietari și personal ajutător.

Au fost deportați apoi 2943 mateloți, șoferi și personal dela căile terate: 2500 funcționari, 490 învățători, 41 preoți 66 avocați, 170 jurnaliști, scriitori, 103 doctori.

★

Preschimbare de bancnote. Biletele de 500 Lei, cu chipul fostului Rege Carol II, vor fi retrase din circulație până la data de 15 Iulie 1942. Aceste bilete vor fi înlocuite cu: bilete de 1000 lei și cu bilete noi de

2000 lei, ce se pun acum în circulație.

★

Improprietărea ostașilor cari s'au distins în războiul actual. D. Mareșal Antonescu a hotărât ca ostașii distinși în războiul actual, precum și urmașii acestora, să fie improprietați în Basarabia și Bucovina, din proprietățile rămase fără stăpân sau din cele ce vor reveni Statului prin legile de românizare.

Această operă măreață, se va face abia la sfârșitul războiului și întrucât se intenționează a se înfăptui o reformă agrară cu toată grija, până atunci se vor întocmi legile de improprietărire.

★

Hirotonie de episcopi în Ucraina. Pentru organizarea vieții bisericesti în Ucraina desrobită, au fost hirotoniți doi episcopi. Hirotonia a fost săvârșită în orașul Pinsk. Cei doi episcopi Nicanor și Igor, au primit eparhiile: Cigirin și Umanse și sunt cunoscuți ca luptători pentru autocefalia bisericii ucrainene.

Partea oficială

Nr. 1580—1942.

COMUNICAT.

Se aduce la cunoștință C. preoți și cântăreți bis. bugetari, că orice cerere pentru eliberarea carnetelor de reducere pe C. F. R. se va adresa Ministerului Cultelor pe cale ierarhică.

Se vor anexa la cerere pentru fiecare persoană: a) câte două fotografii certificate pentru exactitate de protopopul în drept și b) recipisa de plata taxei.

Taxele pentru carnete sunt:

Clasa I-a 80 lei,

„ II-a 40 „

„ III-a 20 „

În borderourile anexe se vor pune datele exacte de naștere ale copiilor.

Alba-Iulia 18 Aprilie 1942

Președinte:

Al. Baba

Secretar:

Pr. T. Ciurus

Poșta redacției

Pr. Gh. O. din R. d. s. Am primit și pe acest articol. Toate vor apare, după posibilitate. Mulțumiri.

Pr. I. G. din C. Primit și va apare.

Citiți

RENAȘTEREA

TIP. „ALBA” Cenzurat